

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Hatalommal való állítólagos visszaélés az adatokhoz való hozzáférés terén - 183/2006/MF. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 183/2006/MF - Vizsgálat megindítása 06/03/2006 - **Határozat** 21/02/2007

A panaszos felkérte a francia adatvédelmi bizottságot („CNIL”), hogy győződjenek meg róla, tárol-e az Europol rá vonatkozó adatokat. A CNIL továbbította levelét az Europolnak, ez pedig tájékoztatta a panaszost, hogy az Europolnál nem tárolnak róla olyan személyes adatot, amelyhez az Europol-egyezmény 19. cikkének (1) bekezdésével, valamint az alkalmazandó francia jogszabályokkal összhangban jogosult lenne hozzáférni. A fellebbviteli bizottság fenntartotta az Europol határozatát.

Az Ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állította, hogy az Europol helytelenül tagadta meg tőle a tájékoztatást a rá vonatkozó adatokról és a hozzáférést ezekhez az adatokhoz. Véleménye szerint ez hatalommal való visszaélésnek minősül. A panaszos ezenkívül azt állította, hogy az Europol nem kezelte gondosan a fellebbviteli bizottságnál tett fellebbezését, mivel a válaszában francia fordítását egy másik fellebbezőnek címezték.

Az Europol igazgatója tájékoztatta az Ombudsmant arról, hogy az Europol közös ellenőrző hatóságához („JSB”) továbbították az Ombudsman levelét, amelyben az Europol véleményét kéri a panaszról.

Az Ombudsmannak szóló levelében a JSB azt állította, hogy a fellebbviteli bizottság határozata valamennyi érintett félre nézve kötelező. Az EK-Szerződés 195. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az Ombudsman lefolytatja az esetleges hivatali visszasságok vizsgálatait, kivéve ha az állítólagos tényállás bírósági eljárás tárgyát képezi vagy képezte. Mivel a fellebbviteli bizottságot olyan független bizottságnak kell tekinteni, amely az egyének számára jogorvoslatot biztosít az Europol határozataival szemben, a JSB azt feltételezte, hogy a jelenlegi esetre ugyancsak ez a kivétel érvényes. A panaszos fellebbezésének állítólagos gondatlan kezelését illetően a JSB azt nyilatkozta, hogy a fellebbviteli bizottság két ügyben két különböző határozatot fogadott el, és a

panaszos fellebbezéséről szóló határozat francia fordításának első lapja helyére figyelmetlenségből a másik határozat francia fordításának első lapja került. A JSB hangsúlyozta, hogy ilyen hibáknak nem szabadna előfordulniuk, hozzátéve, hogy a tévedésért elnézést fog kérni a panaszostól.

Az Ombudsman határozatában rámutatott arra, hogy a szóban forgó, a 195. cikk (1) bekezdésében előírt kivétel csak akkor alkalmazandó, ha az ügyel egy bíróság foglalkozik vagy az a bíróság előtt függőben van, és ezt az értelmezést az alapokmány 1. cikkének (3) bekezdése is megerősíti. Az Ombudsman megjegyezte, hogy nincs meggyőződve arról, hogy a fellebbviteli bizottságot az EK-Szerződés 195. cikkének alkalmazásában igazságszolgáltatási szervnek kellene tekinteni, és hogy ezáltal az a tény, hogy egy adott ügyet megvizsgált, megakadályozná őt a vizsgálat folytatásában. Úgy vélte azonban, hogy a jelenlegi esetben nem kell véglegesen állást foglalnia erről a kérdésről. Az Ombudsman ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy a panaszos nem látta el semmilyen olyan konkrét információval, amely alátámasztotta volna az állítását, miszerint az Europol határozata helytelen és jogsértő volt. A fellebbviteli bizottság határozatának alapos vizsgálata sem eredményezett olyan információt, amely kétségbe vonná az Europol határozatát. E körülményekre való tekintettel az Ombudsman úgy vélte, hogy nincs oka tovább vizsgálódni a panaszos első állításának ügyében.

A panaszos fellebbezésének állítólagos gondatlan kezelésével kapcsolatban az Ombudsman megjegyezte, hogy a JSB elnézést kért a panaszostól az elkövetett hibáért. Az Ombudsman ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ügynek ebben a vonatkozásában sincs oka folytatni a vizsgálatot.

Strasbourg, 2007. február 21.

Tisztelt X. Úr!

2005. december 12-én Ön panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz az Europollal szemben az Önre vonatkozó adatokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel kapcsolatban. 2006. január 21-én további dokumentumokat küldött panaszával kapcsolatban.

2006. március 6-án továbbítottam a panaszt az Europol igazgatójának. 2006. március 20-án az Europol igazgatója arról tájékoztatott, hogy 2006. március 6-i levelemet továbbították az Europol közös ellenőrző szervének. A közös ellenőrző szerv 2006. május 3-án küldte meg nekem véleményének angol változatát, a francia fordítást pedig 2006. május 30-án.

2006. június 9-én újabb levelet küldött a panaszával kapcsolatban. 2006. június 19-én továbbítottam Önnek az Europol közös ellenőrző szervének véleményét észrevételei megtételére való felkéréssel, amelyet Ön 2006. július 7-én küldött. 2006. szeptember 17-én újabb levelet küldött a panaszával kapcsolatban.

Most azért írok, hogy tudassam Önökkel az elvégzett vizsgálatok eredményeit.

A PANASZ

A panaszos szerint a releváns tények összefoglalva a következők:

2004. január 10-én a panaszos levelet intézett a francia adatvédelmi bizottsághoz (a továbbiakban: CNIL), amelyben azt kérte, hogy vizsgálja meg, hogy a rá vonatkozó adatokat az Europol tárolja-e. A CNIL 2004. február 26-án továbbította a levelet az Europolnak.

2004. június 14-én kelt levelében az Europol tájékoztatta a panaszost arról, hogy ellenőrizte az aktáit, és hogy az Europolnak az Europol-egyezmény 19. cikke (1) bekezdésének és Franciaország alkalmazandó jogszabályainak együttes alkalmazásával nem rendelkezett olyan adatokkal, amelyekhez az Europol-egyezmény 19. cikke (1) bekezdésének megfelelően hozzáférhetett volna.

2004. július 4-én a panaszos fellebbezést nyújtott be az Europol 2004. június 14-i határozata ellen.

2005. december 12-i határozatával az Europol közös ellenőrző szervének fellebbviteli bizottsága (a továbbiakban: JSB) helybenhagyta az Europol 2004. június 14-i határozatát. A fellebbviteli bizottság különösen az Európa Tanácsnak a személyes adatok gépi feldolgozása tekintetében az egyének védelméről szóló, 1981. január 28-i egyezménye 9. cikkének (2) bekezdésére hivatkozott, amely három kivételt ír elő a hozzáférési jog alól. Kifejtette továbbá, hogy az Europol-egyezmény 19. cikkének (3) bekezdése értelmében a hozzáférési jogot annak a tagállamnak a jogával összhangban kell gyakorolni, ahol a jogot igényelték, a jelen esetben Franciaország jogával. A Fellebbviteli Bizottság úgy ítélte meg, hogy tekintettel az Europol által kezelt adatokkal kapcsolatos hozzáférési jogra vonatkozó francia jogra és gyakorlatra, a 2004. június 14-i határozatot az Europol-egyezmény 19. cikke (3) bekezdésének megfelelően hozták meg.

Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy az Európa Tanács 1981. január 28-i egyezménye 9. cikkének (2) bekezdésében előírt azon három kivétel egyike sem alkalmazható, amelyre az Europol a határozatát alapozta. Kijelentette, hogy e cikk Europol általi értelmezése hatalommal való visszaélésnek minősül. A panaszos továbbá kijelentette, hogy már felvette a kapcsolatot a CNIL-lel és más illetékes francia hatóságokkal, és hogy megtagadták a vele kapcsolatos adatokra vonatkozó információk átadását.

2006. január 21-én a panaszos további levelet küldött az ombudsmannak panaszával kapcsolatban. E levélben továbbá azt állította, hogy az Europol nem kezelte megfelelően a fellebbviteli bizottsághoz benyújtott 2004. július 4-i fellebbezését, mivel válaszában francia fordítása egy másik fellebbezőre vonatkozott.

A panasz és a panaszos 2006. január 21-i további levele alapján kiderült, hogy a panaszos a következő állításokat nyújtotta be:

- Az Europol tévesen tagadta meg, hogy tájékoztatást adjon a panaszossal kapcsolatos adatokról, és hozzáférést biztosítson számára ezekhez az adatokhoz. Ez hatalommal való visszaélésnek minősül.

- Az Europol nem foglalkozott gondosan a panaszosnak a fellebbviteli bizottsághoz benyújtott 2004. július 4-i fellebbezésével, mivel válaszában francia fordítását egy másik fellebbezőnek címezték.

A panaszos azt állította, hogy hozzáférést kellene biztosítani számára az Europol és a nemzeti hatóságok birtokában lévő, rá vonatkozó adatokhoz.

A VIZSGÁLAT

Az ombudsman megközelítése

Az ombudsman úgy határozott, hogy vizsgálatot indít a panaszos ügyében. Az ombudsman azonban tájékoztatta a panaszost arról, hogy úgy határozott, hogy elfogadhatatlannak tekinti, és alapokmánya 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban lezárja a nemzeti hatóságok birtokában lévő, rá vonatkozó határidőig történő hozzáférés iránti kérelmét, mivel az ügy ezen aspektusa nem közösségi intézményre vagy szervezetre irányul.

Mivel a panaszos panaszában rámutatott arra, hogy e kérdéssel kapcsolatban már felvette a kapcsolatot a CNIL-lel és más illetékes francia hatóságokkal, azt tanácsolták a panaszosnak, hogy utalja az ügyet a francia nemzeti ombudsman elé.

Az ombudsman továbbította a panaszt az Europolnak, kikérte az Europol véleményét.

Az Europol igazgatójának az ombudsmanhoz intézett 2006. március 20-i levele

2006. március 20-án az Europol igazgatója tájékoztatta az ombudsmant, hogy mivel „a panaszos megkérdőjelezte a rá vonatkozó és esetlegesen az Europol által tárolt adatokhoz való hozzáférési jogával kapcsolatos Europol-határozattal szembeni fellebbezésének megállapításait és az Europol közös ellenőrző szerve általi kezelését”, valamint hogy „az Europol-egyezmény 24. cikkének (1) bekezdése értelmében a közös ellenőrző szerv független az Europoltól”, az ombudsman 2006. március 6-i, a panaszról véleményt kérő levelét továbbították a közös ellenőrző szervnek.

A JSB véleménye

A közös ellenőrző szervnek a panaszra vonatkozó véleménye összefoglalva a következő volt:

Általános megjegyzések az ombudsman 2006. március 6-i levelének a közös ellenőrző szervhez történő továbbításáról és a fellebbviteli bizottság jogállásáról

Az Europol létrehozásával létrehozták a személyes adatok cseréjére és kezelésére szolgáló európai platformot. Erre tekintettel az Europol-egyezmény egyik preambulumbekkezdése megemlíti, hogy különös figyelmet kell fordítani az egyének jogainak védelmére, és különösen a személyes adataik védelmére. Ezért az Europol-egyezmény 14. cikke az Európa Tanácsnak a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló, 1981. január 28-i egyezménye (a továbbiakban: 108. egyezmény) elveinek, valamint az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a személyes adatok rendőrségi ágazatban történő felhasználását szabályozó, 1985. szeptember 17-i R (87) ajánlásának („87. ajánlás”) megfelelő adatvédelmi normára hivatkozik. Ezen elvek figyelembevételével az Europol-egyezmény külön adatvédelmi rendszert hozott létre az Europol számára.

Ezen adatvédelmi elveket követve az Europol-egyezmény 24. cikke független felügyeleti

szervként hozta létre a közös ellenőrző szervet, amelynek feladata az Europol tevékenységeinek felülvizsgálata annak biztosítása érdekében, hogy a birtokában lévő személyes adatok kezelése ne sértse az egyén jogait. Ezeket a jogokat az Europol-egyezmény és különösen annak 19. cikke határozza meg, amely az adatokhoz való hozzáféréshez és az adatok Europol általi ellenőrzéséhez való jogról szól, valamint a 20. cikk (4) bekezdésében, amely az adatok helyesbítéséhez vagy törléséhez való jogra vonatkozik.

Az egyének jogainak védelme érdekében az Europol-egyezmény azt a jogot is biztosította az egyének számára, hogy felkérjék a közös ellenőrző szervet annak biztosítására, hogy a személyes adatok Europol általi kezelésének módja jogszerű és pontos legyen.

A közös ellenőrző szerv elfogadta az eljárási szabályzatot, amelyet az Europol-egyezmény 24. cikkének (7) bekezdése szerint a Tanács egyhangúlag jóváhagyott.

Mind a 108. sz. egyezmény, mind a 87. sz. ajánlás jogorvoslatot irányozott elő arra az esetre, ha az egyén kérését nem teljesítik. A 87. ajánlás 6.6. alapelve kifejezetten megemlíti a felügyeleti hatósághoz fordulás jogát. Mivel az Europol-egyezmény nem teremt lehetőséget az egyének számára arra, hogy ügyüket az Európai Közösségek Bírósága elé terjesszék, és annak érdekében, hogy az egyén számára jogi eljárást biztosítsanak az Europol határozatai elleni fellebbezéshez, az Europol-egyezmény 24. cikkének (7) bekezdése utasítja a közös ellenőrző szervet egy különbizottság felállítására. Ez a JSB Fellebbviteli Bizottsága.

Az egyének fellebbezést nyújthatnak be a közös ellenőrző szerv fellebbviteli bizottságához az Europolnak a) adatokhoz való hozzáférés, b) ezen adatok ellenőrzése vagy c) helyesbítés vagy törlés iránti kérelem tárgyában hozott határozata ellen. Az Europol-egyezmény 24. cikkének (7) bekezdése szerint a fellebbviteli bizottság határozatai valamennyi érintett fél tekintetében véglegesek.

Az Europol-egyezmény és az eljárási szabályzat különös rendelkezései tehát egyértelműen független és egyedi jogi rendelkezést hoznak létre az egyén számára az Europol határozatai elleni fellebbezéshez.

A fellebbviteli bizottság függetlenségének hangsúlyozása érdekében a Tanács az eljárási szabályzat egyhangú jóváhagyásakor nyilatkozatot fogadott el a fellebbviteli bizottság tagságáról.

A panaszos állításaival és állításával kapcsolatos észrevételek

Ami a panaszos első állítását illeti, miután megkapta az Europol azon kérelmét, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a rá vonatkozó adatokat ez utóbbi tárolta-e, a panaszos fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben. 2005. december 12-i határozatával a Fellebbviteli Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Europol határozatát az Europol-egyezmény 19. cikke (3) bekezdésének megfelelően hozták. Ez a határozat valamennyi érintett félre nézve kötelező volt.

Mivel a Fellebbviteli Bizottságot független bizottságnak kellett tekinteni, amely jogorvoslati lehetőséget biztosít az egyének számára az Europol határozataival szemben, az Europol közös

ellenőrző szerve abból indult ki, hogy „az EK-Szerződés 195. cikke második mondatának (1) bekezdésében foglalt kivétel” a fellebbviteli bizottság bírósági eljárásaira alkalmazandó.

Ami a panaszos második állítását illeti, 2005. december 12-én a Fellebbviteli Bizottság két különböző ügyben két határozatot hozott. A panasz mellékleteiből kiderült, hogy a panaszos fellebbezésére vonatkozó határozat francia fordításának első oldalát véletlenül felváltotta a másik határozatban a francia fordítás első oldala. Bár a titkárság munkaeljárásai a fellebbviteli bizottság jogi eljárásainak és határozatainak nagyon körültekintő kezelésére irányultak, úgy tűnik, hibát követtek el. Az adminisztratív eljárásokért felelős adatvédelmi titkársággal folytatott konzultáció nem adott más magyarázatot erre a sajnálatos emberi hibára. Egyértelmű volt, hogy ilyen hiba nem történhet meg, és a JSB e hibáért elnézést kér a panaszostól.

A panaszos 2006. június 9-i levele

2006. június 9-i levelében a panaszos arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy beavatkozását követően bocsánatot kért a JSB-től a fellebbviteli bizottság határozatában a nevét érintő hibával kapcsolatban. Csatolta a JSB 2006. május 29-i vonatkozó levelét.

A panaszos észrevételei

A JSB 2006. július 7-én benyújtott véleményére vonatkozó észrevételeiben a panaszos fenntartotta panaszát. Azt is előadta, hogy megsértették az alapvető jogokat, mivel a Fellebbviteli Bizottság határozatai valamennyi érintett félre nézve kötelezőek voltak. A panaszos továbbá rámutatott, hogy a JSB véleménye jogi szempontból szabálytalan, mivel oldalait nem számozták, és az utolsó oldalt nem írták alá.

A HATÁROZAT

1 Az ombudsman vizsgálatának terjedelme

1.1 2004. január 10-én a panaszos levelet küldött a francia adatvédelmi bizottságnak (a továbbiakban: CNIL), amelyben kérte annak megállapítását, hogy a rá vonatkozó adatokat az Europol tárolja-e. A CNIL 2004. február 26-án továbbította a levelet az Europolnak. 2004. június 14-én kelt levelében az Europol tájékoztatta a panaszost arról, hogy ellenőrizte az aktáit, és hogy az Europol-egyezmény 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Europolnál nem kezeltek olyan adatokat, amelyekhez az Europol-egyezmény 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban – Franciaország alkalmazandó jogszabályaival együtt – hozzáférési jogosultsággal rendelkezett. 2004. július 4-én a panaszos fellebbezést nyújtott be az Europol 2004. június 14-i határozata ellen. 2005. december 12-i határozatával a Fellebbviteli Bizottság helybenhagyta az Europol 2004. június 14-i határozatát. Ezt követően az ombudsmanhoz intézett panaszában és 2006. január 21-én kelt további levelében a panaszos azt állította, hogy az Europol tévesen tagadta meg, hogy tájékoztatást adjon a rá vonatkozó adatokról, és hozzáférést biztosítson számára ezekhez az adatokhoz. A panaszos véleménye szerint ez hatalommal való visszaélésnek minősül. A panaszos továbbá azt állította, hogy az Europol nem foglalkozott gondosan a fellebbviteli bizottsághoz benyújtott 2004. július 4-i fellebbezésével, mivel válaszában francia fordítását egy másik fellebbezőnek címezték. A panaszos azt állította, hogy hozzáférést kellene biztosítani számára az Europol és a nemzeti hatóságok birtokában lévő, rá vonatkozó adatokhoz.

1.2 2006. március 6-i válaszában az ombudsman arról tájékoztatta a panaszost, hogy úgy

határozott, hogy elfogadhatatlannak tekinti, és alapokmánya 2. cikkének (1) bekezdése alapján lezárja a rá vonatkozó, a nemzeti hatóságok birtokában lévő adatokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, mivel az ügy ezen aspektusa nem európai intézményre vagy szervre irányul.

1.3 A jelen határozat tehát csak a panaszosnak az Europolhoz intézett állításaival és követeléseivel foglalkozik.

1.4 Mivel a panasz eredetileg az Europol ellen irányult, az ombudsman továbbította azt az Europol igazgatójának, és felkérte az Europol-t, hogy nyújtson be véleményt. 2006. március 20-án azonban az Europol igazgatója tájékoztatta az ombudsmant, hogy tekintettel arra, hogy „*a panaszos megkérdőjelezte a rá vonatkozó és esetlegesen az Europol által tárolt adatokhoz való hozzáférési jogával kapcsolatos Europol-határozattal szembeni fellebbezésének megállapításait és az Europol közös ellenőrző szerve általi kezelését*”, valamint hogy „*az Europol-egyezmény 24. cikkének (1) bekezdése értelmében a közös ellenőrző szerv független az Europoltól*”, az ombudsman 2006. március 6-i, a panaszról véleményt kérő levelét továbbították az Europol közös ellenőrző szervének.

1.5 A fentiekből kitűnik, hogy az Europol azzal érvel, hogy mind a JSB, mind a Fellebbviteli Bizottság független tőle. Az ombudsman úgy véli, hogy ez az értékelés helyesnek tűnik, mivel az Europol-egyezmény 24. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „*Egy független közös ellenőrző szervet kell létrehozni, amelynek feladata, hogy ezen egyezményrel összhangban felülvizsgálja az Europol tevékenységeit annak biztosítása érdekében, hogy az Europol birtokában lévő adatok tárolása, feldolgozása és felhasználása ne sértse az egyén jogait. (...) Feladataik ellátása során a közös felügyeleti szerv tagjai semmilyen más szervtől nem kaphatnak utasításokat.*” Tekintettel arra, hogy az Europol-egyezmény 24. cikkének (7) bekezdése értelmében a fellebbviteli bizottságot a közös ellenőrző szerv hozza létre, ezt a bizottságot is az Europoltól függetlennek kell tekinteni.

1.6 Az ombudsman azonban úgy véli, hogy az a tény, hogy valamely szerv független egy másik szervtől, nem feltétlenül jelenti azt, hogy az EK-Szerződés 195. cikke értelmében önálló közösségi szervnek kell tekinteni. Például az ombudsmannak gyakran foglalkoznia kell az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által kezelt felvételi eljárásokkal kapcsolatos panaszokkal. Bár a vizsgálbizottságok jelentős szerepet játszanak az ilyen felvételi eljárásokban, és bár ezek a vizsgálbizottságok hatáskörükön belül függetlenek az EPSO-tól, az ombudsman mindig is úgy vélte, hogy az ilyen esetekben a panaszos az EPSO, és nem az érintett vizsgálbizottság. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy a jelen ügyben nincs szükség annak eldöntésére, hogy az EK-Szerződés 195. cikke alkalmazásában a JSB-t (vagy a fellebbviteli bizottságot) közösségi szerveknek kell-e tekinteni, amelyeket meg kell különböztetni az Europoltól.

1.7 Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos első állítása az Europol által elfogadott határozatra vonatkozik. Bár a fellebbviteli bizottság megerősítette a vonatkozó határozatot, egyértelműnek tűnik, hogy az első állítás az Europol határozatára vonatkozik, nem pedig a fellebbviteli bizottság határozatára. Az ombudsman ezért úgy ítéli meg, hogy az ezen állítással kapcsolatos vizsgálat az Europol-t érinti, és ennek a határozatnak a címzettje. A Fellebbviteli

Bizottság határozatának ebben az összefüggésben való esetleges relevanciáját az alábbi 2. pont tárgyalja.

1.8 Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos második állítása szintén az Europolra vonatkozik. Meg kell azonban jegyezni, hogy ez az állítás arra vonatkozik, ahogyan a fellebbviteli bizottság határozatát a panaszos tudomására hozták. A valóságban tehát ezt az állítást úgy kell értelmezni, mint amely a Fellebbviteli Bizottsághoz irányul.

1.9 Ugyanakkor az ombudsman megjegyzi, hogy véleményében a JSB kifejtette, hogy 2005. december 12-én a fellebbviteli bizottság két különböző ügyben két határozatot hozott, és hogy a panaszosok fellebbezésére vonatkozó határozat francia fordításának első oldalát véletlenül felváltotta a másik határozatban a francia fordítás első oldala. A JSB arra a következtetésre jutott, hogy bár titkárságának munkaeljárásai a fellebbviteli bizottság jogi eljárásainak és határozatainak nagyon gondos kezelésére irányultak, nyilvánvalóan hibát követtek el. Hozzátette, hogy az adminisztratív eljárásokért felelős adatvédelmi titkársággal folytatott konzultáció nem adott más magyarázatot erre a sajnálatos emberi hibára. A JSB hangsúlyozta, hogy ilyen hibák nem fordulhatnak elő, és hozzátette, hogy e hibáért elnézést kér a panaszostól. Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszosnak címzett 2006. május 29-i levelében a JSB valóban bocsánatot kért az elkövetett hibáért.

1.10 E körülményekre tekintettel az ombudsman úgy véli, hogy még ha a JSB-t vagy a Fellebbviteli Bizottságot is közösségi szervnek kellene tekinteni, és az EK-Szerződés 195. cikke értelmében meg kell különböztetni az Europoltól, semmi esetre sem lenne ok arra, hogy az ügy e vonatkozásával kapcsolatban vizsgálatot folytasson.

1.11 Az ombudsman megjegyzi továbbá, hogy észrevételeiben a panaszos azt állította, hogy a JSB véleménye jogi szempontból szabálytalan, mivel oldalait nem számozták, és az utolsó oldalt nem írták alá.

1.12 Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a JSB először angol nyelven küldte meg véleményét az ombudsmannak, majd ezt követően francia nyelvű fordítást nyújtott be (az eljárás nyelve). Az ombudsman ezt a fordítást továbbította a panaszosnak. Tekintettel arra, hogy a vonatkozó szöveg az eredeti angol nyelvű fordítást jelentette, nem volt szükség aláírásra. A JSB véleményének angol eredeti példányát megfelelően aláírták. A panaszos tájékoztatásához mellékeljük az eredeti példány másolatát. Ami a közös ellenőrző szerv véleményének ismertetését illeti, az ombudsman úgy véli, hogy hasznos lett volna az oldalszámok hozzáadása. Az ombudsman azonban nyilvánvalónak tartja, hogy a vélemény hiánya nem teszi érvénytelenné a véleményt.

2 Ami a panaszos arra irányuló kérelmének Europol általi kezelését illeti, hogy tájékoztassák őt a rá vonatkozó adatokról, és biztosítsanak számára hozzáférést ezekhez az adatokhoz

2.1 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy az Europol tévesen tagadta meg, hogy tájékoztatást adjon a rá vonatkozó adatokról, és hozzáférést biztosítson számára ezekhez az adatokhoz. A panaszos véleménye szerint ez hatalommal való visszaélésnek minősül.

2.2 A JSB véleménye szerint azt követően, hogy megkapta az Europol azon kérelmét, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a rá vonatkozó adatokat ez utóbbi tárolja-e, a panaszos fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben. 2005. december 12-i határozatával a Fellebbviteli Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Europol határozatát az Europol-egyezmény 19. cikke (3) bekezdésének megfelelően hozták. A JSB szerint a Fellebbviteli Bizottság határozata valamennyi érintett félre nézve kötelező volt. Mivel a Fellebbviteli Bizottságot független bizottságnak kellett tekinteni, amely jogorvoslati lehetőséget biztosít az egyének számára az Europol határozataival szemben, a JSB abból indult ki, *hogy az EK-Szerződés 195. cikke második mondatának (2) bekezdésében foglalt kivétel a fellebbviteli bizottság bírósági eljárásaira alkalmazandó.*

2.3 A JSB véleményével kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azt is előadta, hogy megsértették az alapvető jogokat, mivel a Fellebbviteli Bizottság határozatai minden érintett félre nézve kötelezőek voltak.

2.4 Az ombudsman emlékeztet arra, hogy az EK-Szerződés 195. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„ 1. Az Európai Parlament kinevez egy ombudsmant, aki jogosult a közösségi intézmények vagy szervek tevékenysége során felmerülő hivatali visszaosságokra vonatkozó panaszok (...) fogadására, kivéve a Bíróságot és az igazságszolgáltatási szerepükben eljáró Elsőfokú Bíróságot.

Feladataival összhangban az ombudsman – saját kezdeményezésére vagy közvetlenül vagy egy európai parlamenti képviselőn keresztül benyújtott panaszok alapján – olyan vizsgálatokat folytat le, amelyeket megalapozottnak talál, kivéve, ha az állítólagos tények bírósági eljárás tárgyát képezik vagy képezték. (...)”.

2.5 Az ombudsman úgy véli, hogy a 195. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel, amely szerint az ombudsman nem vizsgálhat olyan ügyet, amelyben a releváns tények „jogi eljárás” tárgyát képezik vagy képezték, csak akkor alkalmazható, ha az ügy bíróság előtt folyamatban volt vagy folyamatban van. Ezt az értelmezést megerősíti az ombudsman alapokmánya 1. cikkének (3) bekezdése, amely kimondja, hogy *„az ombudsman nem avatkozhat be a bíróságok előtti ügyekbe, és nem kérdőjelezheti meg a bíróság ítéletének megalapozottságát”.*

2.6 Az ombudsman alaposan megvizsgálta az Europol-egyezményt és a közös ellenőrző szerv eljárási szabályzatát (3), és különösen azokat, amelyek a Fellebbviteli Bizottságra vonatkoznak. Úgy tűnik, hogy e szabályokból kitűnik, hogy a Fellebbviteli Bizottság független ellenőrzési mechanizmusként jött létre annak érdekében, hogy a polgárok számára jogorvoslatot biztosítson az Europolal szemben az érintett területen. Úgy tűnik továbbá, hogy a fellebbviteli bizottságra vonatkozó rendelkezések bizonyos mértékig hasonlóak az igazságszolgáltatási szervre vonatkozó szabályokban általában szereplő rendelkezésekhez. Mindazonáltal az ombudsman nincs meggyőződve arról, hogy a fellebbviteli bizottságot az EK-Szerződés 195. cikke értelmében vett igazságszolgáltatási szervnek kell tekinteni, és ezért

az a tény, hogy egy adott ügyet megvizsgált, megakadályozhatja az ombudsmant abban, hogy vizsgálatot folytasson. Ebben az összefüggésben az ombudsman különösen megjegyzi, hogy a közös ellenőrző szerv eljárási szabályzata 25. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a fellebbviteli bizottság ülése csak akkor lép hatályba, ha tagjainak vagy póttagjainak négyötöde részt vesz. Úgy tűnik tehát, hogy a fellebbviteli bizottság határozatai akkor is meghozhatók, ha egyes tagjai nincsenek jelen. Ezenkívül e szabályzat 12. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a fellebbviteli bizottság azon tagját, aki nem tud részt venni az ülésen, póttagja képviselheti. Úgy tűnik tehát, hogy az adott fellebbezéssel foglalkozó szerv tényleges összetétele már az elején nem állapítható meg egyértelműen.

Ilyen körülmények között az ombudsman úgy véli, hogy az a tény, hogy a fellebbviteli bizottság már megvizsgálta az Europol vonatkozó határozatát, nem kötelezi őt arra, hogy az EK-Szerződés 195. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében foglalt, a bírósági eljárásokra vonatkozó kivétel miatt lezárja a vizsgálatát.

2.7 Az ombudsman megjegyzi, hogy véleménye szerint a JSB hangsúlyozta, hogy a Fellebbviteli Bizottság határozatai minden érintett félre nézve kötelezőek. Ez az érv az Europol-egyezmény (4) 24. cikkének (7) bekezdésén alapul, amely kimondja, hogy a közös ellenőrző szerv *„belsőleg létrehoz egy bizottságot, amely minden tagállam egy-egy, szavazásra jogosult képviselőjéből áll. A bizottság feladata, hogy minden megfelelő eszközzel megvizsgálja a 19. cikk (7) bekezdésében és a 20. cikk (4) bekezdésében előírt fellebbezéseket. Amennyiben kéri, a feleket – amennyiben úgy kívánják – tanácsadók segítségével a bizottság meghallgatja. Az ezzel összefüggésben hozott határozatok valamennyi érintett fél tekintetében véglegesek ”* (kiemelés tőlem).

2.8 Az ombudsman úgy véli, hogy az utolsó mondat célja annak biztosítása volt, hogy a Fellebbviteli Bizottság határozata az Europolnak az ilyen adatokhoz vagy információkhoz való hozzáférésre vonatkozó határozata elleni fellebbezés tárgyában jogerős legyen, és azt más hatóság ne kérdőjelezhesse meg. Ezért azzal lehetne érvelni, hogy ez az ombudsmanra is vonatkozik, és hogy az ombudsman nem indíthat vizsgálatot az Europolnak címzett panasz ügyében, ha a Fellebbviteli Bizottság foglalkozott a szóban forgó kérdéssel. Ezen értelmezés alátámasztása érdekében különösen arra lehetne hivatkozni, hogy az Europol-egyezmény olyan nemzetközi szerződésnek minősül, amelyet az EU tagállamai 1995-ben kötöttek, vagyis ugyanazok a szerződő felek, amelyek szintén létrehozták az EK-Szerződést. Másrészt egy ilyen egyezmény elfogadását (és ratifikálását) az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 34. cikke (2) bekezdésének d) pontja előírta. Ez a rendelkezés az EUSZ VI. címének részét képezi. Az EUSZ 41. cikke azonban kimondja, hogy az EK-Szerződés 195. cikkét *„az e címben említett területekre vonatkozó rendelkezésekre kell alkalmazni ”*. E rendelkezés fényében meglehetősen kétségesnek tűnik, hogy az Europol-egyezmény 24. cikkének (7) bekezdése valóban korlátozhatja-e az ombudsman megbízatását a fent vázolt módon.

2.9 Az ombudsman azonban úgy véli, hogy a jelen ügyben nem szükséges, hogy ebben a kérdésben végleges állást foglaljon. Az ombudsman véleménye szerint ezt a kérdést csak akkor kell megoldani, ha vannak olyan kézzelfogható jelek, amelyek a jelen ügyben hivatali visszasságok fennállására utalnak.

2.10 Meg kell jegyezni, hogy az Europol határozata kimondja, hogy „[az Europol-egyezményben és Franciaország alkalmazandó nemzeti jogszabályaiban] előírt eljárásnak megfelelően tájékoztatom, hogy kérését követően sor került az Europol-fájlok ellenőrzésére. Az Europol-egyezmény 19. cikkének és Franciaország alkalmazandó jogszabályainak együttes alkalmazása után tájékoztatom, hogy az Europolnál nem kezelnek Önre vonatkozó olyan adatokat, amelyekhez az Europol-egyezmény 19. cikkével összhangban jogosult hozzáférni. ” A Fellebbviteli Bizottság határozatában kijelentette, hogy „[a]z Europol által feldolgozott adatokkal kapcsolatos hozzáférési joggal kapcsolatos francia jog és gyakorlat fényében és az Europol-egyezmény 19. cikkének (3) bekezdésére tekintettel az Europolnak a [panaszos] kérelméről hozott határozata összhangban van az Europol -egyezmény 19. cikkének (3) bekezdésével. ” Ezért mind az Europol, mind a Fellebbviteli Bizottság által alkalmazott érvelés meglehetősen tömör. Az ombudsman azonban úgy véli, hogy ez a tény önmagában nem meglepő, mivel az Europolnak és a Fellebbviteli Bizottságnak egyébként olyan tényeket kellett volna nyilvánosságra hoznia, amelyeket véleményük szerint nem lehetett nyilvánosságra hozni.

2.11 Az ombudsman azonban megjegyzi, hogy a panaszos sem a panaszában, sem az észrevételeiben nem szolgáltatott olyan konkrét elemeket, amelyek alátámasztanák azon állítását, hogy az Europol helytelen vagy visszaélésszerű módon járt el, amikor az aktáinak ellenőrzését követően úgy határozott, hogy nem állnak rendelkezésére olyan adatok, amelyekhez az Europol-egyezmény 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban az alkalmazandó francia jogszabályokkal együtt hozzáférhetne. A Fellebbviteli Bizottság 2005. december 12-i határozatának gondos vizsgálata nem eredményezett olyan elemet, amely kétségbe vonná az Europol döntését. E körülményekre tekintettel az ombudsman úgy véli, hogy nem tűnik indokoltnak a panaszos állításával kapcsolatos vizsgálat folytatása.

2.12 A panaszos észrevételeiben azzal érvelt, hogy megsértették az alapvető jogokat, mivel a Fellebbviteli Bizottság határozatai valamennyi érintett félre nézve kötelezőek voltak. Nem egyértelmű, hogy a panaszos így kíván-e további állítást benyújtani. Az ombudsman megjegyzi, hogy az ilyen állítások ténylegesen vitatják az Europol-egyezmény valamely rendelkezését, nevezetesen annak 24. cikkének (7) bekezdését, amely előírja, hogy a fellebbviteli bizottság határozatai valamennyi érintett fél tekintetében véglegesek. Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy alapokmánya 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az ombudsman csak hivatali visszasságokkal kapcsolatos panaszokat kezelhet. Ezért nem tudja megvizsgálni a jogszabályok vagy nemzetközi szerződések megalapozottságára vonatkozó panaszokat. Az ombudsman ezért nem lenne abban a helyzetben, hogy foglalkozzon azokkal az állításokkal, amelyeket a panaszos ezzel összefüggésben fel kíván vetni.

3 A panaszos követelése

3.1 A panaszos azt kérte, hogy biztosítsák számára a rá vonatkozó, az Europol birtokában lévő adatokhoz való hozzáférést.

3.2 A fentiekre és a 2.11. pontban levont következtetésére tekintettel az ombudsman arra a következtetésre jut, hogy a panaszos állításával kapcsolatban nincs szükség további vizsgálatokra.

4 Következtetés

Az ombudsmannak a panaszra vonatkozó vizsgálatai alapján úgy tűnik, nincs ok további vizsgálatra ebben az ügyben. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

Az Europol igazgatóját tájékoztatni fogják erről a döntésről. E határozat másolatát tájékoztatásul megküldik a közös ellenőrző szerv igazgatójának is.

A tiéd őszintén,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Az ombudsman megérti, hogy az Europol az EK-Szerződés 195. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére hivatkozik.

(2) Az ombudsman megérti, hogy az Europol az EK-Szerződés 195. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére hivatkozik.

(3) Az Europol közös ellenőrző szerve eljárási szabályzatának megállapításáról szóló, 1999. április 22-i 1/99. sz. törvény (HL 1999., C 149–01. o.).

(4) Az Europol-egyezmény az Europol honlapján (<http://www.europol.eu.int/index.asp?page=legalconv>) **érhető** [Link]el.